

på atomkraft i det her land. Det skabte et grundlag for vedvarende energi; det skabte et grundlag for en industri; det skabte et grundlag for i tusindvis af arbejdspladser. Det er den tænkning, man er ved at sætte fuldstændig over styr ved den bevidstløse læggen sig på ryggen for nogle sorte synspunkter, hvor man ikke længere vil tage klimamålsætningerne alvorligt og i stedet for at leve op til klimamålsætningerne køber varm luft i Rusland.

Planerne om at sælge almene boliger er jo typisk for den her regering. Det er igen et spørgsmål om, at man ikke vil fællesskabet; man vil det individuelle. Man vil styrke de mennesker, der har penge. Man vil styrke valgfriheden for de mennesker, der har mulighed for at købe deres egen bolig. De, der bliver taberne, er dem, der ikke har pengene til at deltage i det her. Det er udtryk for en boligpolitik, der bliver stadig mere asocial. Den er asocial i forvejen, men den bliver endnu mere asocial, hvis regeringens forslag om salg af almene boliger bliver gennemført.

Kl. 16.05

Salget af almene boliger er ikke en forudsætning for at få mere boligbyggeri. Det er jo nonsense at hævde, at det er en forudsætning for det. Boligbyggeriet skal op under alle omstændigheder. Der er jeg fuldstændig enig med de borgerlige, der siger, at der kan man også kritisere den tidligere regering. Det var en katastrofe, som den skar ned på bygning af almene boliger.

Men det er ikke nogen undskyldning for denne her regering, der jo slet ikke sætter nok gang i boligbyggeriet, og på den anden side så vil bruge de her asociale forslag til at finansiere det. Det er udtryk for et menneskesyn, et samfundssyn, som vi er dybt uenige i. Det afspejler sig jo også i, at vi ikke er regeringens mest markante støtteparti i denne folketingsssamling. Det har vi ikke været, og det har vi det sådan set udmærket med.

På den anden side vil jeg sige, at hvis der er mulighed for at lave noget med regeringen på de sociale områder, som vi finder vigtige, er vi til enhver tid villige til at indgå i forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg lyttede sådan lidt efter det, hr. Holger K. Nielsen ikke fik med. For alt det, hr. Holger K. Nielsen ikke fik med i sin tale, må han jo ifølge

sig selv være fuldstændig tindrende, hamrende ligeglad med. Er det ikke sådan, det forholder sig?

Jeg vil godt lige høre om EU-forbeholdene. Hvordan er det nu med dem? Hvad med forsvarsforbeholdet, hvordan skal man justere på det? Der synes jeg det skrider. Det synes jeg hr. Holger K. Nielsen skylder den danske befolkning en forklaring på.

Det var dog en mærkværdig udtalelse, der kom omkring SF's landsmøde, om en justering af først og fremmest forsvarsforbeholdet. Hvad indbefatter det? Hvordan havde hr. Holger K. Nielsen tænkt sig, at det skulle forekomme? Og hvorfor kom hr. Holger K. Nielsen slet ikke ind på det i sin tale? Er det bare, fordi han er ligeglad?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er ikke et spørgsmål, som jeg egentlig synes er utrolig vigtigt lige i øjeblikket. Jeg synes sådan set, at arbejdsløsheden er betydeligt vigtigere for mig i hvert fald. Almindelige danskeres vilkår ligger mig meget mere på sinde end den debat omkring forsvarsundtagelsen, som fru Pia Kjærsgaard tilsyneladende er meget optaget af.

Men siden fru Pia Kjærsgaard nu spørger mig, vil jeg da godt svare på hendes spørgsmål. Sådan er jeg jo, og sådan skal vi også være her i Folketinget, at vi besvare hinandens spørgsmål.

Det drejer sig om, at jeg sådan set mener, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt, hvis vi nu f.eks. tager de styrker, vi har på Balkan i øjeblikket, som i øjeblikket er under NATO-kommando, at de overgår til EU-kommando. Det er ikke en beslutning, som jeg sådan set har haft nogen indflydelse på, men det er bare virkeligheden i det.

Der må vi på grund af undtagelsen trække os ud af de opgaver. Der siger jeg så, at det var ikke det, vi tænkte på, da vi i sin tid sad og forhandlede undtagelserne på den daværende statsminister hr. Poul Nyrups kontor i 1993. Jeg sad selv med i flere døgn i træk.

Så åbner jeg for en diskussion af, at det kunne da godt være, at vi efter 10-11 år skulle tage en diskussion af, om de har virket korrekt, og om man måske skulle lave en præcisering, så man godt kunne gå ind i omgrænsede områder som f.eks. fredsbevarende opgaver. Men jeg er til enhver tid imod en militær supermagt i EU.